

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Meditationes Et Recollectiones Animæ, Per decendialia
Exercitia Deo suo Vacaturæ**

Finetti, Bernardo

Augustæ Vindellicorum, 1690

Dies Nonus. De admirabili Ascensione Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60556)

infinitem dote, nec dubita, quin post lachry-
marum pluvias fecuturum fit cœlum serenum,
post pœnitentiæ hyemem æstas æternarum
deliciarum; ad quos enim sermones Dei sua-
viores omni dulcedine, nisi ad contritos cor-
de, ut sanet, vivificet & æternum exhilaret
eos? Ne discedas à numero pœnitentium
& non eliminaberis à cœtu electorum.

DIES NONUS.

*De Admirabilis Christi
Ascensione.*

MEDITATIO SECUNDA:

PUNCTUM PRIMUM.

EXsoluto per amarissimam Redemptoris
nostri mortem debito ab homine cum
Deo contracto, placuit gloriosissimo
Victori à mortuis redivivo quadraginta ad-
huc dies cum hominibus conversari, actum
demum cœlos ascendere, & æterni Patris sui
dextræ assidere. In hac ascensione confi-
dera gloriam & triumphum Christi, quæ ad
montem Oliveti contendit, gloriosissima
Matre, Discipulis, & omnibus animabus,
quas è limbo eruerat, stipatus, nec incompa-
rabili huic triumpho sancti angeli defuerunt,
L 4 quin

quin de cœlis descendentes nobilissimas
pudias instituerent, probè edocti, gloriam
eximiam soli & uni Deo fuisse debent
quam innumeris meritis sibi comparaverunt.

Considera pompam tam magnificentissimam
solemnem non alibi, quàm in monte Oli-
væ, institutam. Oliva siquidem est sym-
bolum pacis, unde Christus Dominus vellet
demonstrare voluit, non esse convenien-
tem modum ad cœlestem Jerusalem ascen-
di, quàm internam animi quietem & pacem.
Hac enim adminiculante eliminantur
augmentantur virtutes & consequitur
pax æterna comparatur, unde omnia desideria
stia anhelanti necessario incumbit, ut
pacis impedimenta pro virili removeat
quod fiet, cum passiones fræno mortificati-
onis quietas, voluntatemque in divinitate
signatam habuerit.

Considera, inter potissimas rationes
quas Christus Dominus cœlos ascendit, ut
se occasionem miseris mortalibus, atque
inensissimis suis hostibus, æternam gloriam
parandi, quod evidentissimum signum
infinite bonitatis & misericordie.

AFFECTUS.

Congratulor tibi, O mi Jesu! &c.
de tanta tua gloria, Majest.

triumpho. Unde autem hoc mihi, ut tanta
 gaudia speciatim affectares cœlosque ascen-
 deres, missellulæ mihi habitaculum præpæ-
 raturus? an non suffecerint tot labores, tot
 ignominia & opprobria pro ingratissima &
 rebeli famula perpeffa? Non fuerit satis
 amarissimam mortem in funesto crucis pati-
 bulo subijisse? Quid hæc omnia, nisi aptissi-
 mæ claves, quibus adamantinæ paradisi por-
 tæ referarentur? Et tamen his omnibus non
 eras contentus, sed placuit tibi in propria
 persona æthereas ædes instruere? *Vado pa-* *Joan.*
rare vobis locum. O amorem excessivè ma- *14. v. 2.*
 gnum! O charitatem incomparabilem! O
 misericordiam infinitam! Quis dabit mihi,
 Omi JESU! O benefactor gratiosissime! ut
 pro tanto affectu debitas tibi grates repen-
 dam? Tu in gloriosa tua ascensione non
 eras sollicitus de tuis gaudijs, sed anxie cogi-
 tabas de apparanda gloria mea; & quid ego
 peccatrix anima? Ah mi JESU! ut saltem vel
 umbram gratitudinis meæ exhibeam; En!
 renuntio omnibus comoditatibus meis, tui-
 que amore rotam me impendam, ut in o-
 mnium cordibus mansionem tibi instruam &
 impediam peccata quantum potuero, nec
 id ipsum recusato, si centenæ mortes instarent;
 unicum meum solatium, unicum refrigerium
 erit, cum te ab omnibus amari, coli & adora-
 ri perspexero. Ad hoc enitar vel ipso ope-
 re,

re, si licitum fuerit, & status meus concesserit, vel saltem interno affectu & constantibus precibus pro peccatorum conversione effusis. Adjuva, O JESU gloriosissime! voluntatem meam.

Fructus & proposita.

PRædicta ansam tibi præbent & stimulos addent, Anima devota, excitanda in te magnum desiderium Christi in stigijis insistendi, teq; à terra in cœlum sublevari, hoc est: terrenis affectibus, dignitatibus & proventibus generosè Dei amorem nuntiandi. Mons Oliveti scholam tibi præbet, in qua disces in via virtutum perfectè procedere. Nec frustra mons iste eligebatur tanti triumphus theatrum, uti enim deest in initia passioni, ita necessum erat, ut daretur præmia per passionem comparata; non omnibus in pulcherrimum documentum, sed potius incitamentum, tum homines ad cœlos se sublevare, cum didicerint pro Deo mortem tolerare. Idem ipse locus, Anima devota, erit tibi in die judicij theatrum gloriæ, qui in hoc Mundo erat ignominia.

Jacob.

1. v. 12.

nam vis? certa legitime & accipies coronam vite, quam repromisit Deus diligentibus se.

PUNCTUM SECUNDUM.

CONSIDERA, Anima devota, & oculo intellectus contemplare Dominum lentè à terris se elevantem, elevatisque manibus Discipulis suis, & in ijs toti humano generi paternam benedictionem impertientem: *Elevatis manibus benedixit eis, & ferebatur in cœlum.* Ubi probè observes, quod, dum benedicere volebat, prius manum in cœlum elevaverit, digito quasi commonstraturus, benedictiones de cœlo promanare, easque non esse de bonis terrenis sed cœlestibus, & si terrena concedantur, id fieri ut per ea ad cœlestia rapiamur. Nec sine mysterio est, quòd tum demum benedixerit; notum quippè nobis voluit, easdem cœlestes benedictiones originem suam à Divina manu fortiri.

Considera ijs ipsis manibus benedictionem impertitam fuisse, quæ cruci erant affixæ, ut intelligeremus per Christi passionem nos devenire in cognitionem benedictionum cœlestium; ut autem affectum suum integerrimè contestaretur benedictus Redemptor noster, utramque manum elevavit, ostensurus, gratiæ & gloriæ abundantiam in sua benedictione contentam.

AFFE

AFFECTUS.

ITanè, O mi Jesu! benedictionem tuam effundis super eos, qui cœlestia, non terrena sapiunt? Quidni & ego accedentibusque sacratissimis manibus benedictionem offeram? Tu scis, quia amote, O mi Jesu tu nosti interiora mea, tu vides, quam aliud suspirem nec desiderem, nisi te cum amoris & affectuum meorum objectu. Nolo, O mi Jesu, ut benedicat mihi terra Israeliticæ radix Isaac, utpote cujus benedictio tota erat terrena, afferens Jacobo abundantiam frumenti & vini. Testis est tibi qui scrutans corda & renes Deus, quod terra non curem, sed cœlum suspirem, non Isaac, sed tu, O Dilecte mi, impertire benedictionem tuam, quæ tota cœlestis est. Benedic mihi inter omnia benedictissime,

Gen. 32. non dimittam te, nisi benedixeris mihi.

Fructus & proposita.

SI prædicta accurate observaveris, non dubium, Anima devota, quin ingratitudinem erga terrena in te sint excutierat, si enim tota nostra salus & omnium nostrum de cœlo veniat, Mundus cum omnibus suis blandimentis & voluptatibus nullum unquam bonum afferre potest.

stultus utique erit, qui non desistet ulteriora cum Mundo commercia colere. Ad Deum igitur semper & in omnibus recurrendum, à cuius manibus omnis benedictio dependet, quapropter serió propones, nunquam te propter terrenum aliquid à Deo separare, sed toto nisu conaberis Redemptorem tuum in tua vota trahere, illi te conjungere eique penitus adhærere; quod fiet, si morem plurimarum devotarum animarum amplexata fueris, quæ nunquam è suo tabernaculo prodierunt, nisi petita priùs à Crucifixo benedictione, exosculando ejus sacratissima vulnera & devotè ingeminando: O crucifixe JESU, in hæc sacratissima vulnera abscondo me totum, benedic obsecro mihi nunc & in hora mortis meæ. Et quia Christus Dominus in medio lætitiæ tuæ non obliviscebatur sed paternam benedictionem impertitus est, disces & tu affectui huic correspondere, continuo illum benedicendo, ad quod conducet frequens repetitio Cantici benedicite, in quo ex intimo cordis tui invitabis omnes creaturas, ut una tecum creatorem laudent & glorificent.

PUNCTUM TERTIUM.

Considera Sanctos Apostolos, quantâ devotione ascendentem Magistrum adorave-

adoraverint, utque diutiùs manere dignatur peccati fuerint, tanta enim tristitia cordibus illorum infederat, cum vidisset quemadmodum nubes susceperit eum oculis eorum, ut necessarium fuerit in

Act. 1.
v. 9.

tium & refocillationem Angelum mittentem. Considera, si solus iste discessus, quilibet nulla Apostolorum culpa & quidem in bono ipsorum erat institutus (ut nimirum locum in cœlo pararet) tantam afflictionem causa- vit, quem non dolorem afferet anima- rum separatio Dei ob peccata discedere coacti? crudelem separationem! quæ animas in parturit, nisi infernum quandam atrocium morum cruciatuum. O pauperes anime sine Deo! O vos in felices, si à Deo fueritis paratæ! potissima sanè hæc est afflictio animarum ad cœlestia anhelantium, tum enim Deo derelictas se & infernalibus faucibus positas sentiunt.

AFFECTUS.

Subsisto, O mi JESU, & nimium anxius reo, an cum prodigo filio oculos meos reflectam, an verò cum publicano me ausim illos extollere. Reflecto ad te? quàm densa nubes obscurat pulchritudinem tuam & obtutum infringit! Demittam? negat amor, negat filiale desiderium meum

gate. Scio quid faciam; tentabo utrumque. Demittam, plenus confusione & dolore de peccatis tantæ obscuritatis auctoribus. O peccata! quàm turpiter obvelatis Dilectum meum. Ah! quàm doleo, O mi JESU, conteror & ingemisco! nunquam amplius Divinæ Majestati tuæ restiturus. Ignosce O Pater misericordiarum! suscipe me, O Pastorem ovium perditarum, qui non vis mortem peccatoris, sed ut magis convertatur & vivat. *Ezech. 33. v. 11.*

Quid hoc, O mi JESU, Pastor tu es ovium perditarum? unde Pastor, si perditæ? Ah! quærant perditæ, tu reducebas; quæ in profundo delictorum submersæ, tu inspirato de commissis dolore extrahebas, & concessio lachrymarum imbre super nivem dealbabas. Eram & ego ovis perditæ, sed ecce! tetigisti cor meum, ut dolorem ex toto corde & gradu citissimo revererer ad te. Ne despicias me Pastor bone. En! appropinquo Divinæ Majestati tuæ, provolvor ante te & gemebundus inclamo: Pater, peccavi in cælum & coram te. Elevo oculos meos & attrahor pulchritudine tua, quæ tanta est, ut meritò cum pœnitente Aquila suspirans exclamen: *Ah! serò te cognovi pulchritudo tam antiqua quam nova. Ah! serò te cognovi.*

Fru-

Fructus & proposita.

ERige in corde tuo montem Oliveti,
 ma devota, & dispone ascensio-
 Volo dicere: quovis die, mox dum
 rexeris, uni opera tua cum operibus Christi
 eleva cor tuum ad Deum, implora sancti-
 mam ejus assistentiam, quâ in omnibus ad-
 nibus, motibus & cogitationibus tuis ita
 rigaris, ut per eas continuò coelos ascende-
 eique perfectissimè placere valeas. Quo-
 cunque occasio ad peccandum te alliciat,
 semper cogita, quàm periculosus tibi futurus
 sit discessus Christi JESU à te, omne enim pe-
 catum aut Deum omninò à te separat, &
 saltem pulchritudinem ejus offuscat. Quo-
 rumque grave, utrumque laqueis plenum
 igitur in decipulas incidas, firmiter propo-
 nunquam te Deum offensuram, atque, ut
 efficacius præstes, allaboraturam, ne
 quam præsentia Divina obliviscaris, sed
 potiùs in horas, imò in momenta eandem
 mentem revoces. Certa esto, Anima de-
 ta, si hoc præstiteris, Deumque præsentem
 semper præ oculis habueris, ascensuram
 cum glorioso Triumphatore æthereas
 ædes, quas ipse paraturus conscendit
 æternùm inhabitat.

* * *